

[Opinie](#)
[Algemeen](#)
[Winst](#)
[Arbeid, loon en resultaat](#)
[Inkomensvoorzieningen en pensioenen](#)
[Sociale Zekerheid](#)
[Eigenwoningregeling](#)
[Privégebruik auto](#)
[Aanmerkelijk belang/Directeur-groootaandeelhouder](#)
[Inkomsten uit vermogen/Inkomen uit sparen en beleggen](#)
[Inkomstenbelasting diversen](#)
[Vennootschapsbelasting/Dividendbelasting](#)
[Successiewet](#)
[Belastingen van rechtsverkeer](#)
[Omzetbelasting](#)
[Douane](#)
[Accijnzen](#)
[Motorrijtuigen en belastingen](#)
[Milieueffingen](#)
[Overige heffingen](#)
[Heffing lokale overheden](#)
[WOZ](#)
[Formeel belastingrecht](#)
[Invordering](#)
[Internationaal en Europees](#)
[Diversen](#)

[NTFR Beschouwingen](#)
[NTFR Artikelen](#)

Archief NTFR

- Selecteer jaar - ▾

Nederlands Tijdschrift voor Fiscaal Recht 2018/612

Na ingebrekestelling mocht heffingsambtenaar ervan uitgaan dat belanghebbende niet meer wilde worden gehoord; Gerechtshof Den Haag, nr. BK-17/00677

| | |
|-----------------------|--|
| Belastingjaar/tijdvak | 2016 |
| Brondocumenten | Gerechtshof Den Haag 19 december 2017, nr. 17/00677 |
| Trefwoorden | parkeerbelasting, hoorplicht, bezwaar |
| Wetsartikelen | Awb |
| Auteur | Mr. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma ✪ |
| Publicatiedatum NTFR | 15-3-2018 |
| Afleveringsnummer | 11 |
| Rubriek | Formeel belastingrecht |
| ECLI | ECLI:NL:GHDHA:2017:4016 |
| Formele relaties | Eerste aanleg: ECLI:NL:RBDHA:2017:7272 , Bekrachtiging/bevestiging |

[vorig](#) [volgend](#)

Samenvatting

Belanghebbende heeft in zijn bezwaarschrift tegen een naheffingsaanslag parkeerbelasting opgenomen te willen worden gehoord. In geschil is of de hoorplicht is geschonden. De heffingsambtenaar heeft belanghebbende meegedeeld later uitspraak op het bezwaarschrift te zullen doen wegens zijn verzoek om te worden gehoord. Belanghebbende is vervolgens schriftelijk uitgenodigd voor een hoorgesprek. Belanghebbende heeft, na de geplande datum van een hoorgesprek, per mail te kennen gegeven niet eerder te hebben kunnen reageren in verband met verlof en daarbij verzocht om een nieuwe oproep voor een hoorgesprek of hem telefonisch te horen. De heffingsambtenaar heeft hierop per mail gevraagd wanneer de gemachtigde telefonisch bereikbaar was. De gemachtigde heeft geantwoord dat hij niet al te veel aanwezig was, maar dat de heffingsambtenaar hem te allen tijde kon proberen te bellen of per mail een afspraak kon maken. De heffingsambtenaar heeft de gemachtigde minimaal tweemaal telefonisch geprobeerd te bereiken, evenwel zonder succes. De gemachtigde heeft zelf geen concrete voorstellen voor een hoorgesprek kunnen doen wegens zijn drukke agenda. Wel heeft hij de heffingsambtenaar in gebreke gesteld. De gemachtigde heeft in de ingebrekestelling noch in de aanvulling daarop de heffingsambtenaar laten weten – ondanks de ingebrekestelling – nog te willen worden gehoord. Naar het oordeel van het hof wilde de gemachtigde in feite niet worden gehoord. Hij heeft het horen (vrijwel) onmogelijk gemaakt. De heffingsambtenaar heeft voldoende in het werk gesteld om belanghebbende, zelfs nog na de ingebrekestelling van de zijde van belanghebbende, te horen. De heffingsambtenaar mocht door de ingebrekestelling ervan uitgaan dat belanghebbende niet meer wilde worden gehoord. Van een schending van de hoorplicht is dan geen sprake. De naheffingsaanslag is voorts terecht opgelegd. (Hooger beroep ongegrond.)

Commentaar

Het hoorrecht is een groot recht. Het uitgangspunt is dat het horen (althans het in de gelegenheid te stellen te worden gehoord) een actieve en absolute verplichting is voor het bestuursorgaan. Een actief verzoek door belanghebbende is daarvoor dus niet nodig. Voor de vraag of het hoorrecht is geschonden, is achteraf uiteraard wel van belang of die wens bij belanghebbende bestond, en zo ja, welke consequentie de schending moet hebben. Met name: moet de zaak terug naar de inspecteur of kan de rechter deze afdoen? Dat gezegd hebbende, laat deze uitspraak van Hof Den Haag een dubbele nasmaak achter. Enerzijds is duidelijk dat (namens) de belanghebbende uitdrukkelijk is verzocht om te worden gehoord, terwijl het horen niet heeft plaatsgevonden. De gedachte dat als in een ingebrekestelling niets wordt vermeld over het horen daarmee het recht zou worden opgegeven, is niet terecht. Anderzijds heeft (de gemachtigde van) belanghebbende geen moeite gedaan om dat horen te effectueren, integendeel. Ook van de heffingsambtenaar kan overigens nog wel worden gezegd dat hij niet alle moeite heeft gedaan, nu het bij tweemaal een telefonische poging is gebleven en er niet een e-mailtje aan is gewijd. Het hof oordeelt vervolgens: 'Nu belanghebbende met de ingebrekestelling heeft aangedrongen op het doen van uitspraak op bezwaar, mocht de heffingsambtenaar, zeker onder voormelde omstandigheden, ervan uitgaan dat belanghebbende niet meer wilde worden gehoord. Van een schending van de hoorplicht is dan geen sprake.' Formeel lijkt mij dat niet juist, maar tot cassatie zal dit vermoedelijk niet leiden.

[NAAR BOVEN](#)

